

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5. Vtrum ascenderit super omnes spirituales creaturas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

num medium, quod supra connexum supremi celi non inueniatur.

D. 243. ¶ Ad hoc dicitur, quod sit supra naturam ordinem, exerceatur ibi iustitia corporalis absque diaphano medio continuo vique ad oculum.

Mirum est autem de sic objiciencibus ad concludendum. Dicant quo, quomodo tam Christus quam dij sancti post resurrectionem si infra connexionem cœli continetur, audiunt enim incorporalem exercitum, cum auditus sit per mediū aeren, qui ibi non est, nec cœlum suplet vicem aeris: quoniam non in quantum dia pha us aer mediat in auditu, ut patet ex hoc quod ab aliis dia phana in actu audiuntur, in tenebris constitutis nobis & sonante & sono. & rurius cœli quasi ære fusi sunt, ut non possint percipi, &c. Mittamus haec supernaturalia futuri facili, scientia futuri facili.

B. 159. AD PRIMVM dicendum, quod locus habet rationem cōtinentis. Vnde primū continens habet rationē primi locantis, quod est primū cœlum. Intantū igitur corpora indigent esse in loco p[ro]se, in quantum indigent contineri ac corpore cœlesti. Corpora autē glorioſa, & maxime corp[us] Christi, non indiget tali cōtinentia: quia nihil recipit à corporib[us] cœlestib[us], sed à Deo mediante anima. unde nihil prohibet, corpus Christi esse extra totam continentiam cœlestium corporum, & non esse in loco continente: nec tū oportet, quod extra cœlum sit vacuum, quia non est ibi locus. Nec est ibi aliqua potentia suscepit[ur] alicuius corporis: sed potentia illuc pertinet, est in Christo. Quod autem Aristoteles * probat i. de Cœlo quod extra cœlum non est corpus, intelligendum est de corporibus in solis naturalibus constitutis, ut per probationes appareat.

AD TERTIVM dicendum, quod quāmuis de natura corporis non sit, quod posuit esse in eodem loco cum alio corpore: tamen potest hoc Deus facere per miraculum, quod in eodem loco possit esse cū alio corpore, sicut & fecit, ut corp[us] Christi de clauſo utero beatæ Virginis extret, & quod intravit ianuam clausis ad discipulos, sicut dicit beatus Gregorius. ¶ Corpus ergo Christi simul potest esse cum alio corpore in eodem loco, non ex proprietate corporis: sed per virtutem diuinam assistentem, & hoc operantem.

AD QUARTVM dicendum, quod nubes illa, non praebuit ad miniculum Christo ascendi per modum uehiculi: sed apparuit in signum diuinitatis, secundum quod gloria Dei Israel apparebat super tabernaculum in nube.

AD QUINTVM dicendum, quod corpus gloriosum non habet ex principijs suę nature, quod posuit in cœlo aut supra cœlum esse, sed habet hoc ex anima beata, ex qua recipit gloriam. Et sicut motus gloriosi corporis sursum, non est uiolentus, ita nec quies violenta: unde nihil prohibet eā esse sempiternam,

* Super Questionis 57. Artic. quintum.

ARTICVLVS V.

Vtrum corpus Christi ascenderit super omnem creaturam spiritualem.

AD QUINTVM sic proceditur. A Vrū quod corpus Christi non a-

scenderit super omnem creaturam spiritualem. Eorum enim quod non dicuntur secundum unam rationem, non potest conuenienter fieri comparatio: sed locus non eadem ratione attribuitur corporibus, & spiritualib[us] creaturis, ut patet ex his, quae dicta sunt in prima parte. ergo videtur quod non possit dici Corpus Christi ascende super omnem creaturam spiritualem.

¶ 2 Præt. Augus.* dicit in lib. de Vera relig. quod omnī corpori spiritu preferunt: sed nobiliori re sublimior debetur locus. ergo uidetur, quod Christus non ascenderit super omnem spiritualem creaturam.

¶ 3 Præt. In omni loco est aliquod corpus, cum nihil sit vacuum in natura. Si ergo nullum corpus obtinet altiore locum, quam spiritus in ordine naturali corporum, nullus locus erit super omnem spiritualem creaturam. non ergo corpus Christi potuit ascendere super omnem spiritualem creaturam.

C SED CONTRA est, quod dicitur Ephes. i. Constatuit illum supra omnem principatum & potestatem, & supra omne nomen quod nomidatur, siue in hoc seculo, siue in futuro.

RESPON. Dicendum, quod tanto alio cui rei debetur altior locus, quanto est nobilior, siue debeatetur ei locus per modum contactus corporalis, sicut corporibus, siue per modum contactus spiritualis, sicut spiritualib[us] substantiis. Exinde enim spiritualibus substantiis debetur secundum quandam congruentiam cœlestis, quod est supremus locorum, quia illæ substantiae sunt supremæ in ordine substantiarum. Corpus autem Christi, licet considerando conditiones naturæ corporis, siue infra spirituales substantias, considerando tamē dignitatē unionis, qua est personaliter Deo coniunctū, excellit dignitatem omnium spiritualium substantiarum. Et ideo secundum predicit congruentia rationem debetur sibi locus altior ultra omnē creaturam etiam spiritualem. Vnde & Greg. * dicit in Hom. Ascensionis, quod qui fecerat omnia, si per omnia sua uirtute cerebatur.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod

licet alia ratione attribuatur locus corporali & spirituali substantiæ, tamen hoc est in utraque ratione communis, quod digniori rei attribuitur superior locus.

est quod ponitur ibi locatum pro loco, ita quod per ly omnem creaturam spiritualē, intelligimus locū omnis creature spiritualis Secutus est enim Author visitatum modum loquendi, quo conueimus dicere aliquem episcopū vel principem ascendisse super tales & tales, quod ascendit ad locum superiorem locis talium. Capit. 55. ali & talium. Vnde sensu tituli est, an locus quo ascendit Christus, sit superior locis, in quibus sunt quæcunque spirituales creature.

¶ In corpore una conclusio: Corpori Christi debetur locus altior ultra omnē creaturam etiam spiritualem. Probat. Tanto altior locus rei debetur, quanto est nobilior: sed corpus Christi secundum dignitatem personalē excellit omnes substantias spirituales. ergo &c.

¶ Circa hanc comparationē dubium occurrit, quod nana virga sit, nam supra cœlum leu in superius conuexa cœli empyre, si non datur locus altior aut minus altius, cum sit perfecte sphæricus: cœltas autem illi celestes angelos beatos, & corpus Christi illi est, conclusum est ex articulo precedentem.

¶ Ad hoc dicitur, quod est finis longitudinem diametri a centro ad circumferentiam nullæ pars conuexæ superficie corporis p[ro]fite est sphærici sit altior alia, ut patet ex eo quod omnes linee duæ a centro ad circumferentiam sunt quadrilaterales: & finis hunc lensus procedit dubium: si tamē eadem superficies conuexa consideratur ut ordinata ad aliquid unum in ea agendum (verbi gratia ad exercendū actū iudicij) sic unus locus leu in pars ei inveniatur altior altera, iuxta approximationem ad foliū principis sumitur enim pars illa solit ut altior, & reliqua ut inferiores sunt. Et sic diuina sapientia superficiem cœli empyre, quamvis secundum le fecerit aequalē, finitam quod uenit in eius habitat in cre turam tristis.

D. 243.

Homil. 19. i =
Evangel. i

Inf. q. 5. ar.
3. cor. & P[ro]p.
8. h. & P[ro]p.
6. Et Eph[es].
lett. 3. 6.
No falsi, prout respon-
dendo apparet, hoc

QVAEST. LVII.

turorum beatarum, dispoluit vnam partem, quasi solum, & reliquas i ordine ad illam, superiores vel inferiores. Et sic Christus fuit corpus in parte illa solidans, in suprema parte in proprio loco residere dicitur: & reliqua creatura beata hinc & inde inferiores partes tenent.

buitur locus, & sic corpori Christi, debetur, ut sit supra spirituales creature.

**¶ Super Questionis
97. Articulum sextum.**

Tunc Iulus clarus. In corpore vna conclusio. Ascensio Christi est causa nostra salutis, & ex parte nostra, & ex parte ipsius. Probae quod ad primam partem quadrupliciter, & deinde quod ad secundam tripliciter. Omnia clara & ordinata sunt in litera. ¶ In ratione ad tertium, aduerte, ppter importunos, qd Christum corporaliter vi sum fuisse a Paulo, non est uerendum in dubium, qm verba ipsius Pauli, Novissime autem tanquam abortiuo, &c. hoc co uincunt ad literam: sed an illa visio fuerit tunc cū dixit, Saulus quid me p̄queris, dubitari ab aliquib. vñ: nec illa dubium ratio foue, nisi quia volum dubitate. Autem auct̄, quia nulla alia corporalis apparitio Christi, ad Paulum in sacra scriptura innenatur, nisi illa, qua fuit in sua conversione, illam dicit esse, qua Christus in proprio corpore sibi apparuit. Constat autem ex Scriptura, illa fuisse corporalem & rationabilem est Scripturam scriptura exponere: irrationaliter autem apparitiones pro uoluntate multiplicare. In disciplinatis quoque est querere in omnibus certitudine demonstratiuum: sed, vt Philosophi etiam tradiderunt, iuxta subiectam materiam certitudo amplectetur.

AD SECUNDUM dicendum, qd ratio illa procedit de corpore Christi secundum conditionem naturae corporae, non autem secundum tationem unionis.

AD TERTIUM dicendum, qd comparatio ista potest attendi, uel secundum rationem locorum, & sic nullus locus est tam altus, qui excedat dignitatē spiritualis substantiae, secundum quod p̄cedit obiectio. Vel secundum dignitatem eorum, quibus attribuitur locus, & sic corpori Christi, debetur, ut sit

ARTICVLVS VI.

Vtrum ascensio Christi sit causa nostra salutis.

AD SEXTVM sic proceditur. AVF qd ascensio Christi non sit causa nostra salutis: Christus enim fuit causa nostra salutis, i quantum salutem nostram meruit: sed per ascensionem nihil nobis meruit, quia ascensio pertinet ad premium exaltationis eius. Non est autem idem meritum & premium, sicut nec via & terminus. ergo uidetur quod ascensio Christi non sit causa nostra salutis.

¶ 2 Pr̄t. Si ascensio Christi est causa nostra salutis, maxime hoc uidetur quantum ad hoc, qd ascensio eius sit causa nostra ascensionis: sed hoc collatum est nobis per eius passionem, quia, ut dicitur Heb. 10. habemus fiduciam in introitu sanctorum per sanguinem ipsius. ergo uidetur quod ascensio Christi non fuerit causa nostra salutis.

¶ 3 Pr̄t. Salus nobis per Christum collata, est sempiterna, secundum illud Ita. 51. Salus autem mea in sempiternum erit: sed Christus non ascendit in celum, ut ibi in sempiternum esset: dicitur enim Act. 1. Quemadmodum vidistis cum ascendentem in celum, ita veniet. Legitur etiam, multis sanctis se demonstrasse in terris post suam ascensionem, sicut de Paulo legitur Act. 9. ergo uidetur, quod eius ascensio non sit causa nostra salutis.

SED CONTRA est, quod ipse dicit Ioan. 16. Expedit uobis, ut ego uadam, id est, ut recessam a uobis per ascensionem.

RESPON. Dicendum, qd ascensio Christi est causa nostra salutis dupliciter. Vno modo, ex parte nostra: alio modo, ex parte ipsius. Ex parte quidem nostra, inquantum per Christi ascensio-

ARTIC. VI.

F sionem mens nostra mouetur in ipsum, quia per eius ascensionem (sicut supra * dictum est) primo quidem datur locus fidei: secundo, spei: tertio charitati: quarto, etiam per hoc reuarentia nostra augeretur ad ipsum, dum iam non existimat⁹ cum sicut hominem terrenum, sed sicut Deum coelestem, sicut & Apostolus dicit 2. ad Corinth. 5. Et si cognovimus, secundum carnem Christum, (id est, mortalem, per quod putauimus eum tantum hominem, ut glo. * exponit) sed nunc iam non nouimus. Ex parte autem sua, quantum ad ea que ipse fecit, sc̄dens propter nostram salutem: primo quidem nō nobis preparauit ascendendi in celum, secundum quod ipse dicit Ioan. 14. Vado parare uobis locum, & Mich. 2. Ascendit, pandens iter ante eos. Quijan. ipse est caput nostrum, oportet illuc sequi membra, quo caput precessit. unde dicitur Ioan. 14. Ut ubi ego sum, & uos sitis. Et in huius signum, animas sanctorum, quas de inferno eduxerat, in celum traduxit, secundum illud Psal. 67. Ascendens Christus in altum, captiuam duxit captiuitatem, quia, s. eos, qui fuerant a diabolo captiuati, secum duxit in celum, quasi in locum peregrinum humanæ naturæ, bona captione captiuos, ut pote per victoriam acquisitos. Secundò, quia sicut pontifex in veteri testamento, intrabat sanctuarium, ut assisteret Deo pro populo, ita & Christus intravit celum ad interpellandum pro nobis, ut dicitur Hebr. 7. Ipsa enim representatio sui ex natura humana, quam in celum intulit, est quædam interpellatio pro nobis, ut ex quo Deus humanam naturam sic exaltauit in Christo, etiam eorum miscreatur, pro quibus filius Dei humanam naturam assumpsit. Tertiò, ut in celorum sede quasi Deus & Dominus constitutus, exinde diuina dona hominibus mittetur, secundum illud Eph. 4. Ascendit super omnes caelos, ut adimpleret omnia, scilicet donis suis, secundum glossam.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod ascensio Christi est causa nostra salutis, non per modum meriti: sed per modum efficientiæ, sicut supra * de resurrectione dictum est.

AD SECUNDUM dicendum, qd passio Christi est causa nostra ascensionis in celum, proprie loquendo, per remotionem peccati prohibentis, & per modum meriti: ascensio autem Christi est directe causa ascensionis nostræ, quasi inchoando ipsam in capite nostro, cui oportet membra coniungi.

AD TERTIUM dicendum, quod Christus item ascendens in celum, adeptus est sibi & nobis in perpetuum, ius & dignitatem mansionis coelestis: cui tamen dignitati non derogat, si ex aliqua dispensatione Christus quandoque corporaliter ad terram descendat, uel ut ostendat se omnibus, sicut in iudicio, uel ut ostendat se alicui specialiter, sicut Paulo, ut habetur Act. 9. Et ne quis circu dat hoc factum fuisse, non Christo ibi corporaliter presente, sed aliquatenus apparente, contrarium apparet per hoc quod ipse Apostolus dicit 1. ad Corinth. 15. ad confirmationem resurrectionis fidem, Nouissime omnium tanquam abortiuo uisus est & mihi. Que quidem uisus ueritatem resurrectionis non probaret, nisi verum Christi

corpus uisum
sum
fuisse ab eo.